

poczatektextu

[Przewodniczący 00:00:05.388]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 21 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. przeciwko P. (...) o zapłatę zasądził od P. (...) w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 2.644 złote 50 groszy z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części, po trzeciej: zasądził od P. (...) w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 1.350 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Z wyrokiem tym nie zgodziła się strona pozwana zaskarżając go w całości i zarzucając mu po pierwsze: naruszenie artykułu 233 paragraf 1 Kpc poprzez wadliwą ocenę materiału dowodowego w sprawie wyrażającej się w szczególności w: bezpodstawnym przyjęciu, że poszkodowany pośrednio P. K.

[f 00:01:25.993]

był niezdolny do samodzielnego zgłoszenia roszczeń z tytułu zadośćuczynienia do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy śmierci żony po upływie 14 lat od daty tego zdarzenia a skorzystanie przez niego z pomocy pełnomocnika (...) S.A. było konieczne z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy, niezgodnym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, przyjęciu, że wynagrodzenie w kwocie 2.644 złote 50 groszy jest adekwatne do nakładu pracy na jednorazową czynność zgłoszenia roszczenia z tytułu zadośćuczynienia po śmierci bliskiej osoby jednym półtorastronicowym pismem, po drugie: naruszenie artykułu 361 paragraf 1 Kc przez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy zachodził adekwatny związek przyczynowy między zdarzeniem wywołującym szkodę, śmierć żony P. K. a koniecznością poniesienia przez niego 14 lat później kosztów przedsądowej pomocy prawnej w zakresie zgłoszenia roszczenia o zadośćuczynienie, w szczególności w wysokości 2.644 złote 50 groszy żadną miarą nieadekwatnej do nakładów pracy pełnomocnika. W oparciu o te zarzuty wnosi się o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodowej spółki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za I Instancję i II Instancję. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia. Rację ma skarżący kwestionując rozstrzygnięcie Sądu I Instancji w przedmiocie zwrotu na rzecz powoda kosztów reprezentowania poszkodowanego przez pełnomocnika w toku postępowania likwidacyjnego. Na podstawie przedstawionego przez strony materiału dowodowego Sąd Rejonowy oceniając go stosownie do reguł wyrażonych w artykule 233 Kpc uznał, że pozwany na podstawie artykułu 123 Ustawy z 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych odpowiada za szkodę w związku ze śmiercią żony powoda w tym koszty postępowania likwidacyjnego. Zdaniem Sądu Rejonowego koszty te, na które złożyły się koszty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika były zgodnie z artykułem 361 Kodeksu cywilnego normalnym następstwem działania szkodzącego. Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa procesowego artykułu 233 paragraf 1 Kpc stwierdzić należy, że istotnie Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że zaistniały po stronie poszkodowanego okoliczności uniemożliwiające samodzielne zgłoszenie szkody. Sąd Rejonowy z materiału dowodowego wyprowadził wnioski logicznie niepoprawne i niezgodne z doświadczeniem życiowym, co narusza reguły swobodnej oceny dowodu, o której mowa w artykule 233 paragraf 1 Kpc i nie może się ostać. Przede wszystkim wskazać należy, że między zdarzeniem szkodzącym a zgłoszeniem szkody upłynęło 13 lat. W sprawie nie zostało wykazane jakiegokolwiek istnienie okoliczności mających utrudnić czy też uniemożliwić samodzielne zgłoszenie szkody. Nie wykazano zwłaszcza, aby to uniemożliwił stan zdrowia poszkodowanego P. K.. Zarzut błędnych ustaleń należy jednak przede wszystkim oceniać w kontekście przepisów prawa materialnego a zwłaszcza w kontekście przepisu artykułu 361 paragraf 1 Kc. W tym kontekście uznać należy, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo stwierdził, że zlecenie (...) S.A. w Ł. podjęcia czynności w celu uzyskania odszkodowania i zadośćuczynienia a w konsekwencji poniesienie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika pozostaje, co do zasady w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które odpowiedzialność ponosi pozwany. Kwestia uwzględnienia wysokości odszkodowania a także kosztów wynagrodzenia pełnomocnika świadczącego pomoc prawną w toku przedsądowego postępowania likwidacyjnego przed ubezpieczycielem została szeroko omówiona w Uchwale w składzie 7 sędziów Sądu Najwyższego z 13 marca 2012 roku, sygnatura akt III CZP 75/11. W powołanej także przez Sąd Rejonowy Uchwale Sąd Najwyższy dokonał obszernej analizy orzecznictwa oraz piśmiennictwa

dotyczącego zwrotu kosztów fachowego zastępstwa prawnego i stwierdził, że uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy zauważył jednak, że ocena konieczności i racjonalności poniesienia wydatków związanych z udziałem profesjonalnego pełnomocnika nie wypada jednoznacznie zależeć, bowiem od wielu okoliczności. Samo dążenie do wygody i ujęcia obowiązków poszkodowanemu nie uzasadnia związku przyczynowego ze zdarzeniem wywołującym szkodę gdyż niedogodność stanowi dolegliwość o charakterze niemajątkowym niepodlegającą reżimowi odszkodowawczemu. Podkreślić należy, co Sąd Okręgowy w niniejszym składzie w pełni podziela, że w normalnym związku pozostaje sięgnięcie po pomoc prawną w okolicznościach, w których stan zdrowia, kwalifikacje osobiste lub sytuacja życiowa poszkodowanego usprawiedliwiają stanowisko o niezbędności takiej pomocy w celu sprawnego, efektywnego i ekonomicznie opłacalnego przebiegu postępowania likwidacyjnego. Odnosząc te uwagi do rozpoznawanej sprawy należy wskazać, że zgłoszone przez powoda roszczenie o zwrot kosztów wynagrodzenia (...) S.A. w L. z tytułu pomocy udzielonej w toku postępowania likwidacyjnego nie spełnia kryteriów pozostawania w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym ze szkodą, jakiej doznał P. K. w związku z wypadkiem komunikacyjnym, w którym zginęła jego żona. Przede wszystkim jednak należy stwierdzić, że strona powodowa nie wykazała celowości poniesienia wydatków związanych ze świadczeniem pomocy prawnej przez C. w L.. Zważyć należy, że nie było żadnych przeszkód, aby przez okres 13 lat poszkodowany P. K. nie mógł zwrócić się w swym miejscu zamieszkania w R. do jakiegokolwiek ubezpieczyciela o informację, co do możliwości zgłoszenia szkody. Nie wskazano tym bardziej, że udzielono mu błędnych czy też niefachowych pouczeń. Konkludując, w ocenie Sądu Odwoławczego strona powodowa nie dowiodła by istniała merytoryczna i ekonomiczna potrzeba ustanowienia pełnomocnika w celu dochodzenia roszczeń z tytułu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Poniesiony przez stronę powodową wydatek nie pozostaje w związku przyczynowym, o którym mowa w artykule 361 Kc z działaniem sprawcy szkody i z tego względu powództwo o zwrot tego wydatku podlega oddaleniu. Na marginesie jedynie należy zasygnalizować, że w świetle zasad doświadczenia życiowego bardziej zrozumiałe byłoby zwrócenie się po udzielenie porady prawnej przez poszkodowanego u miejscowego profesjonalnego pełnomocnika za zdecydowanie mniejsze wynagrodzenie. Zmiana rozstrzygnięcia, co do głównego przedmiotu sporu skutkować musi modyfikacją orzeczenia o kosztach postępowania I-Instancyjnego. Zważywszy, że powód przegrał sprawę w całości zasadnym stało się zastosowanie zasady określonej w artykule 98 Kpc i obciążenie powoda kosztami procesu poniesionym przez stronę pozwaną. O kosztach procesu przed Sądem II Instancji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie artykułu 98 paragraf 1 w związku z artykułem 391 paragraf 1 Kpc uznając, że pozwany wygrał apelację w całości, o kosztach postępowania orzeczono na, również w związku z postanowieniami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego Rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 3 października 2016 roku Dziennik Ustaw z 2016 roku, pozycja 1668 orzekając o kosztach zastępstwa procesowego. Sąd Okręgowy z mocy artykułu 386 paragraf 1 Kpc zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo. Koniec.

[koniec 00:12:28.000]